

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 395/24
20.5.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Мирјане Поповић, председника већа, др Миодрага Мајића и Драгана Ћесаровића, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Мијушковић Стошић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Туркмановића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Тијане Ковачевић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Панчеву 1К бр. 5/23 од 15.01.2024. године, у седници већа одржаној у смислу члана 447 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног ББ, адвоката Тијане Ковачевић и по заменичком пуномоћју за браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Туркмановића и у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, окривљеног ББ и браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Туркмановића, дана 20.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Туркмановића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Тијане Ковачевић, а пресуда Вишег суда у Панчеву 1К бр. 5/23 од 15.01.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву 1К бр. 5/23 од 15.01.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ, а окривљени ББ због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ у помагању у смислу члана 35 КЗ, па је суд применом наведених законских одредби и одредби чланова 4, 42, 43, 44, 45 и 54 КЗ окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 3 године, а применом наведених законских одредби и одредби чланова 4, 42, 43, 44, 45, 54, 56 и 57 КЗ окривљеног ББ је осудио на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци.

На основу члана 258 став 3 ЗКП делимично је досуђен оштећеном ВВ имовинскоправни захтев, па су солидарно обавезани окривљени да у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде плате оштећеном износ од 117.000,00 динара и 150 евра у динарској противвредности по курсу Народне банке Србије на дан исплате, док је са вишком имовинскоправног захтева оштећени ВВ упућен на парнични поступак.

На основу чланова 261, 262 став 1 и 2 и 264 став 1 ЗКП окривљени су обавезани да солидарно накнаде трошкове кривичног поступка, и то: на рачун Вишег јавног тужилаштва у Панчеву трошкове обављеног судско-медицинског вештачења, с тим што ће посебан писмени отправак решења о тим трошковима донети председник већа након што се прибаве подаци о њиховој висини; на рачун буџетских средстава суда трошкове приступа вештака судске медицине на главни претрес и давања стручног мишљења у износу од 13.594,00 динара и сваки од окривљених износ од по 5.000,00 динара на име трошкова паушала, као и трошкове оштећеног на име заступања од стране пуномоћника у износу од 157.250,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Игор Туркмановић, због битне повред одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, с предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу браниоца окривљеног и донесе пресуду којом се усваја жалба браниоца окривљеног и преиначује пресуда Вишег суда у Панчеву К 5/23 од 15.01.2024. године, тако што се окривљени ослобађа од оптужбе или донесе решење којим се усваја жалба браниоца окривљеног, укида пресуда Вишег суда у Панчеву К 5/23 од 15.01.2024. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање и уз захтев браниоца окривљеног да буде обавештен о седници већа Апелационог суда у Београду у складу са чланом 447 став 2 ЗКП;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Тијана Ковачевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због погрешне примене одредаба материјалног права и због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду усваји жалбу одбране и донесе пресуду којом се укида пресуда Вишег суда у Панчеву К бр. 5/23 од 15.01.2024. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначава пресуда Вишег суда у Панчеву К бр. 5/23 од 15.01.2024. године, па се окривљени ББ ослобађа од оптужбе и уз молбу да другостепени суд приликом заказивања седнице већа о дану и часу одржавања исте обавести браниоца и окривљеног како би јој присуствовали.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж бр. 419/24 од 05.04.2024. године предложио да се жалбе браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Игора Туркмановића и Тијане Ковачевић одбију као неосноване и побијана пресуда потврди у целисти.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу члана 447 ЗКП, на

којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама и предлогом јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду датим у наведеном поднеску, па је, након што је првостепену пресуду, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Туркмановића побија се првостепена пресуда, тако што се истиче да је суд чињенично стање утврдио само на основу оптужног акта и исказа оштећеног, без иједног доказа. С тим у вези, наводи се да је нејасно како првостепени суд пресуду заснива на исказу оштећеног, који је мењао свој исказ у битном делу, и то у погледу чињенице на коју је јасно најпре указао да је у једном тренутку изгубио свест, да би потом исказ изменио истакавши да свест није губио, већ да је само био ошамућен на неколико минута, као и у погледу тога колико му је новца том приликом одузето. Такође се наводи да је, с обзиром да је оштећени, према речима сведока ГГ, био у алкохолисаном стању и попио је велику количину алкохолних пића, нејасно како је могао тако детаљно и тачно да се сети свих тренутака догађаја. Осим тога, истиче се да се у пресуди не наводи из којих конкретних разлога суд не прихвата у целости исказ сведока ГГ која је присуствовала догађају. Указујући на нелогичности у исказу оштећеног, бранилац је такође навео да је оштећени истицао да је пребијање трајало дуже време и да је брутално претучен, фактички ударан по целом телу од окривљеног и да је бачен на вц шољу коју је сломио о своја леђа, услед чега је нејасно како нико од гостију, ни радника није чуо буку, као и како су код оштећеног констатоване искључиво повреде на лицу, док на осталим деловима тела није било било каквих повреда. Такође се наводи да је нејасно зашто првостепени суд ради утврђивања потпуног и тачног чињеничног стања није саслушао и сведока колегиницу која је радила то вече јер је била најближе вц-у у ком се, према речима оштећеног, десио инцидент. У изјављеној жалби, бранилац је још навео да препознавање не може представљати било какав доказ, с обзиром да није спорно да су окривљени и оштећени то вече заједно били за истим столом у кафићу.

Побијајући првостепену пресуду, бранилац окривљеног ББ, адвокат Тијана Ковачевић је у жалби истакла да током поступка није доказано да је дошло до извршења кривичног дела разбојништво. С тим у вези, указала је да је чињеницу да је окривљени ББ наводно задао два удараца оштећеном суд утврдио искључиво на основу исказа оштећеног, иако се одбрана на то није изјаснила, нити је вештак судске медицине који је поступао у предмету утврдио, нити је навео да је оштећени задобио повреду у делу тела за који сам оштећени наводи да му је управо у том делу окривљени ББ повреде задао, а што се не наводи ни у медицинској документацији, због чега је нејасно на основу чега је првостепени суд утврдио да је критичном приликом дошло до било каквог поступања и контакта оштећеног и окривљеног, па да није доказано да је окривљени предузео радње за које је оглашен кривим.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе бранилаца окривљених оценио као неосноване, налазећи да је првостепени суд на основу свих изведених доказа наведених у образложењу пресуде, које је детаљно ценио како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, правилно и потпуно утврдио

чињенично стање и у образложењу пресуде о свим чињеница које су предмет доказивања навео јасне, довољне, уверљиве и аргументоване разлоге.

Наиме, правилно је првостепени суд, полазећи од неспорних чињеница да је дана 19.09.2022. године, око 22,00 часа, власник угоститељског објекта “...” ДД телефонским путем ПУ Панчево пријавио да су у вц-у угоститељског објекта два лица напала једног госта и од њега узела новац, па да су поводом ове пријаве полицијски службеници ПУ Панчево изашли на лице места, обавили увиђај и том приликом уочили оштећење на вц шољи, те на зиду тоалета поред вц шоље трагове црвене течности налик на крв, правилно је првостепени суд спорне чињенице да су окривљени употребом силе – задавањем више удараца оштећеном ВВ од њега одузели новац у износу од 117.000,00 динара и 150 евра и том приликом оштећеном нанели тешку телесну повреду утврдио на основу одбрана окривљених у делу у ком нису спорили да су критичног дана, у вечерњим часовима, дошли у угоститељски објекат “...”, у ком је за једним столом седела и њима непозната мушка особа која им је послала пиће, што су сазнали од конобарице, због чега су одлучили да седну за његов сто, затим на основу исказа оштећеног ВВ, који је, између осталог, навео да је критичног дана дошао у ..., где је планирао да продаје дрва, па да је, како би нешто појео и попио, отишао у локал, где је приметио за шанком три лица, да је сео за један сто, да је за време око сат времена попио два пива, да су након тога у објекат ушле две особе старости око тридесетак година и стале су за шанк, да је запазио по начину комуникације да се познају са конобарицом, да је у једном моменту одлучио да свим особама које су биле у објекту плати пиће и поручио, осим њима, и себи пиво, па да су након одређеног времена ова двојица, која су касније дошла у локал, поручила њему пиће и села за сто за којим је он седео, чему се он није противио, као и на основу исказа сведока ГГ, која је изјавила да је критичног дана радила у објекту “...” као конобарица, да је оштећени те вечери седео за столом, да је наручио четири – пет пива, можда и више, да су потом дошли окривљени који често долазе у локал и пију пиво и које добро познаје, да су они попили по два пива и да је након тога оштећени њој рекао да жели да плати пиће за целу кафану, као и да је видела да су се окривљени захвалили оштећеном тако што су подигли флашу у вис и окренули су се ка њему, те да је затим видела да они седе за столом са оштећеним.

Истовремено, правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљених који су негирали своје учешће у извршењу кривичног дела, тако што је окривљени АА, између осталог, навео да су седели за столом са оштећеним који је био под дејством алкохола, да је у једном моменту, пошто више није хтео да слуша приче тог човека, желео да оде кући, али да је пре одласка свратио до тоалета, након чега је, како кафић има три излаза, изашао на излаз кроз ћевабџиницу, дакле да је негирао било какво учествовање у догађају који је предмет поступка тврдећи да је отишао из кафића око 21,30 часова, а окривљени ББ је изјавио да су седели за столом са оштећеним, па да је након тога окривљени АА отишао у правцу тоалета и тамо се задржао неких десетак минута, да је затим оштећени устао и отишао у том правцу, с тим да је отежано ходао због алкохолисаности, а да је он попио своје пиће и одлучио да оде кући, при чему је помислио и да је окривљени АА отишао својој кући јер га је својом причом “удавио оштећени”, да је из кафића изашао на главни излаз и том приликом се јавио конобарици, као и да приликом изласка из кафића није видео оштећеног, нити питао конобарицу да ли је видела окривљеног АА, негирајући да је уопште одлазио у тоалет.

Правилно је закључио првостепени суд да су овакве одбране окривљених неистините и усмерене на избегавање кривице, имајући у виду да су у супротности са исказом оштећеног који је, потврђујући наводе оптужбе, објаснио целокупан ток догађаја који је уследио након што су му се за столом у објекту “...” придружили окривљени, да су започели разговор и питали га одакле је и шта ради у ..., а да им је он одговорио да нешто продаје на пијаци, при чему им није причао ништа о својој породици, да продаје дрва, нити колико новца има код себе, да је код себе имао торбицу, коју је носио преко дуксера, тако што је иста била постављена око његовог врата, да је након двадесетак минута до пола сата једна од две особе, која је седела са његове десне стране и која је више причала са њим, отишла до тоалета, да је друга особа слабије са њим разговарала, да се са места где је седео не види тоалет, а да му је познато где се налази пошто је у исти ишао пре доласка ове две особе, да се овај први који је отишао у тоалет тамо задржао десетак минута и да је он тада кренуо ка тоалету, да је већ приликом уласка у вц видео да се овај момак који је раније отишао у вц налази у другом делу, код вц шоље, испред које је стао окренут ка њему и да му се одмах обратио речима “Вади гуту”, да није одмах схватио о чему се ради, па да му је тада повишеним тоном ова особа рекла “Знаш ти добро шта је гута, вади паре, видео сам да имаш новац код себе”, да му је одговорио да не зна о чему прича и да има код себе 3.000,00 до 4.000,00 динара које су му потребне да нешто купи, да је тада особа кренула ка њему, једном руком га ухватио и повукао за дуксер, а другу руку ставио на његову главу и гурнуо му је на плочице, од чега је пао на колена, да му је рекао да има много више новца од 3.000,00 до 4.000,00 динара и наставио да га удара песницама и ногама у пределу главе и леђа, да га је ударцима кроз оборио на под и не престајући да га удара покушавао на неки начин да дође до торбице коју је он све време придржавао сматрајући да ће након неког времена ова особа одустати од тога, да га је, међутим, ова особа одвукла из те прве просторије у други део, где се налази вц шоља и бацио га на вц шољу његовом десном бочном страном тела, па да је тада ушла она друга мушка особа која је претходно седела са њим за истим столом и одмах по уласку је рекао овом првом који га је ударао “Шта то радиш, пусти човека”, али се овај на то није обазирао, већ је рекао “Удари га и ти да га савладамо и скинемо торбицу”, па да га је онда овај други ударио два пута у пределу врата и леђа и након тога изашао из вц-а, а да је овај први, пре него што је овај други изашао из тоалета, рекао “Ти изађи на главни улаз, а ја ћу на споредни”, да је, док се све ово дешавало, викао, али да се нико није појавио, као и да је у једном моменту престао да пружа отпор и да је то искористио овај што је остао са њим у вц-у, отворио једну преграду торбице у којој се налазио новац који је понео од куће за трошак и узео 117.000,00 динара, као и 150 евра, док преостали новац који је зарадио ранијом продајом дрва у износу од 183.000,00 динара, а који се такође налазио у торбици, али у другој прегради, није узео, па да је након узимања новца ова особа изашла из тоалета, а он је остао да лежи у вц-у још три до четири минута док није дошао себи, да је био крвав и да се крв могла видети по вц-у, да је потом дошао до шанка, да је питао конобарицу где су ова двојица који су претходно седела са њим за столом и рекао јој да су га опљачкали и пребили, а да му је она рекла да нема појма где су, па да је рекао да зове полицију, што је она и учинила, након чега се појавио и власник локала. Правилно је првостепени суд овакав исказ оштећеног у потпуности прихватио као истинит, налазећи да је детаљно, логично и доследно испричао целокупан догађај од његовог доласка у ..., па до времена када се предметни кривични догађај одиграо, као и све што се одиграло по његовом завршетку, додатно имајући у виду да је његов исказ поткрепљен писаним доказима, и то фотографијама са изгледом лица оштећеног ВВ на

коме се уочавају повреде оштећеног, као и са траговима у вц-у црвене боје налик на крв, те са изгледом оштећених делова вц шоље на поду тоалета, цогера и кофа, при чему је оштећени и одмах након повређивања указао на окривљене као извршиоце дела, тако што је најпре једног од извршилаца описао, а затим препознао, и то управо окривљеног АА.

С тим у вези, првостепени суд је посебно ценио чињеницу да је оштећени говорио да је губио свест, што је констатовано и у извештајима лекара специјалисте, а што је оштећени најпре рекао током испитивања у ВЈТ у Панчеву, али је правилно нашао да се истим не доводи у сумњу веродостојност исказа оштећеног, јер би, осим што је сам оштећени на питање пуномоћника објаснио да, када га је први момак руком ухватио за дуксер, а другом руком му гурнуо главу на зид са плочицама, није потпуно изгубио свест, иако је претходно рекао, већ је само био ошамућен и да је то трајало око минут до минут и по, било нелогично да је оштећени заиста губио свест, а да је притом знао колико је тачно трајао његов губитак свести.

Такође, правилно првостепени суд, што се тиче износа новца који је конкретном приликом од оштећеног узет, није прихватио примедбе одбране као основане, налазећи да је оштећени човек који се бавио продајом дрва, због чега је и дошао у ... и да је морао знати колико новца је добио претходном продајом дрва и са којим новцем располаже, те да оштећени није морао да пријави новац који се налазио у другој прегради торбице, а који му није одузет, да је нешто желео да сакрије.

У погледу повреда које је оштећени задобио и које су код њега констатоване у медицинској документацији и описане у налазу и мишљењу вештака судске медицине, а које одбрана оспорава, правилно је закључио првостепени суд да је оштећени описао начин на који је ударан, при чему је вештак током испитивања на главном претресу објаснио да је за израду свог налаза и мишљења користио медицинску документацију и да она представља извор за утврђивање врсте и карактера повреда, да се утврђене повреде налазе на тзв. отвореном делу тела, дакле где је непосредно кожа била доступна контакту у време наношења повреда, али да је скоро правило да број верификованих повреда у медицинској документацији буде у мањем обиму од броја удараца, што се посебно односи на предео тела где је одећа, која амортизује ударце и спречава настанак повреда у тим регијама.

Такође, правилно првостепени суд није прихватио као истинит исказ сведока ГГ, налазећи да је усмерен у правцу помагања окривљенима у избегавању кривице и нелогичан, с обзиром да је најпре изјавила да је сваки пут када је оштећени поручивао пиће одмах исто наплаћивала јер јој је био непознат, док је касније у свом исказу навела да није наплаћивала пиво које је оштећени поручивао док је седео за столом са окривљенима. Такође, сведокиња је навела да се не сећа целог догађаја, да има селективно памћење у погледу појединих чињеница, па да се не сећа да ли је оштећени плаћао пиће вадећи новац из торбице или џепа, али да се сећа да је оштећени у разговору са полицијом више пута мењао износ новца који му је наводно отуђен, са тачним износима које је наводио. Осим тога, навела је да се не сећа да ли је пре доласка полиција очистила тоалет, већ да мисли да је то урадила након што су обавили свој део посла, а што је у супротности са писаним доказима из којих је утврђено да је вц био очишћен пре доласка полиције. Такође, сведокиња је изјавила да је у разговору у

тоалету окривљени АА рекао да је уморан и да иде кући, а да је касније, када је окривљени ББ одлучио да оде кући, њега питала шта је са окривљеним АА, што је нелогично ако јој је окривљени АА још раније рекао да иде кући. Све наведено, као и чињеница да сведок добро познаје окривљене јер су је звали "...", и по мишљењу овог суда, говори у прилог закључку да је њен исказ усмерен помагању окривљенима у избегавању кривице, пре свега тиме што је тврдила да окривљени нису учествовали у наношењу повреда оштећеном, а са друге стране, у приказивању оштећеног као неког ко је био под дејством алкохола, ко је мењао причу након догађаја и био расејан.

Имајући у виду да су све одлучне чињенице које се односе на предузимање инкриминисаних радњи од стране окривљених правилно и потпуно утврђене, правилно је закључио првостепени суд да се у радњама окривљеног АА стичу сва субјективна и објективна обележја кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ, а у радњама окривљеног ББ сва субјективна и објективна обележја кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ у помагању у смислу члана 35 КЗ, јер је несумњиво утврђено да је својим радњама отклонио препреку за извршење кривичног дела окривљеном АА, а која препрека се састојала у пружању отпора од стране оштећеног.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду је нашао да је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима имао у виду све околности прописане чланом 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена и да је истима дао адекватан значај.

Наиме, правилно је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио чињеницу да се ради о младој особи и да је до сада неосуђиван, док отежавајуће околности није нашао, а на страни окривљеног ББ је од олакшавајућих околности ценио да је исти млада особа, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност.

Имајући у виду наведене утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљених, правилно је првостепени суд окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 3 године, а окривљеног ББ, због кривичног дела разбојништво у помагању из члана 206 став 2 у вези става 1 у вези члана 35 КЗ, налазећи да утврђене олакшавајуће околности представљају нарочито олакшавајуће и оправдавају ублажавање казне окривљеном испод законом прописаног минимума, на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци.

По мишљењу већа Апелационог суда у Београду, казнама затвора у наведеном трајању у потпуности ће се остварити сврха кажњавања прописана чланом 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, имајући у виду тежину извршених кривичних дела, степен повреде заштићених друштвених вредности, степен кривице окривљених и личност окривљених.

С обзиром на наведене разлоге, Апелациони суд у Београду је применом одредбе

члана 457 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

Записничар
Јелена Мијушковић Стошић,с.р.

Председник већа – судија
Мирјана Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић